Lietas arhīva Nr. K33-0107-24/22
ECLI:LV:RIRT:2024:1007.13530006823.7.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Jūrmalā 2024.gada 7.oktobrī

Rīgas rajona tiesa

tiesnese Ingrīda Bite,

piedaloties prokuroram Arturam Sudnikam,

aizstāvim Aldim Liepiņam,

atklātā tiesas sēdē izskatīja krimināllietu /Persona A/, personas kods /Personas kods A/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 269.panta pirmās daļas.

Aprakstošā daļa

/Persona A/ izdarīja uzbrukumu varas pārstāvjiem sakarā ar to likumisku dienesta darbību šādos apstākļos.

/Datums A/ ap plkst.21.45, pildot savus dienesta pienākumus, kas saistīti ar prettiesisku nodarījumu novēršanu, sakarā ar izsaukumu saņemšanu no /Persona B/ par ģimenes konfliktu un policijas lēmuma par nošķiršanu nepildīšanu, /Apdzīvota vieta A/ Pašvaldības policijas inspektori /Persona C/, /Persona D/ un /Persona E/ ierādās pēc adreses /Adrese A/.

Ierodoties notikuma vietā, /Apdzīvota vieta A/ Pašvaldības policijas inspektori, ģērbušies pašvaldības policijas formas tērpos ar policijas atšķirības zīmēm, ienāca mājā, stādījās kā policijas amatpersonas, pēc kā inspektors /Persona C/ uzsāka sarunu ar dzīvojamā istabā uz dīvāna sēdošo /Persona A/. /Persona A/, apzinoties, ka, atrodoties mājoklī /Adrese A/, pārkāpj 2023.gada 18.janvāra policijas lēmumu par nošķiršanu un mājā ir ieradušās policijas amatpersonas, apzinoties savas rīcības prettiesiskumu, nolūkā uzbrukt policijas amatpersonām, pēkšņi ar labo roku satvēra pie viņa esošo gāzes ieroci – 9 mm gāzes signālpistoli "Walter Mod. PP" Nr./Numurs A/ ar tās aptverē pielādētām piecām patronām, kas ir norādītā gāzes ieroča munīcija, pieleca kājās, pielādēja gāzes ieroci, atvelkot tā aizslēgu uz aizmuguri un satverot to abās rokās pavērsa pret inspektoru /Persona C/. /Persona A/ nevarēja izdarīt šāvienu, jo, pielādējot ieroci, tā aizslēgs palika galējā aizmugurējā stāvoklī. Turpinot tēmēt ar gāzes ieroci inspektora /Persona C/ virzienā, /Persona A/ pieprasīja policijas amatpersonām nolaist ieročus, pēc kā norādīja inspektorei /Persona E/, ka pie viņas kājām ir spridzeklis. Pēc vairākkārtējiem policijas amatpersonu aicinājumiem nomest ieroci, /Persona A/, apzinoties, ka viņa izmantotais gāzes ierocis nav derīgs šaušanai sakarā ar aizslēga iestrēgšanu galējā aizmugurējā stāvoklī, nolaida ieroci, pēc kā nolika to zemē, ar ko uzbrukums beidzās.

Ar savām darbībām /Persona A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 269.panta pirmajā daļā.

Motīvu daļa

Tiesa atzīst, ka ar pirmstiesas procesa laikā iegūtajiem pierādījumiem, saistot tos kopā ar visiem krimināllietas materiāliem, ir pilnībā pierādīts, ka /Persona A/ izdarīja viņam inkriminētās darbības.

Tiesas izmeklēšanā apsūdzētais atzina sevi par vainīgu viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, izdarīto nožēloja, piekrita lietā iegūtajiem pierādījumiem un viņa izdarītā noziedzīgā nodarījuma kvalifikācijai pēc Krimināllikuma 269.panta pirmās daļas. Paskaidroja, ka slikti atceras, kas notika noziedzīga nodarījuma izdarīšanas vakarā. Viņam ir aizliegts lietot alkoholu. Šobrīd alkoholu lieto reizi divos, trijos mēnešos. Viņš nedrīkst lietot alkoholu medicīnisku rādītāju dēļ – ir pankreatīts, diabēts, aizdomas par aknu cirozi, kontūzija. 2014.gadā viņam bija trauma, klīniskā nāve, galvas smadzeņu kontūzija, pēc kā viņam piešķīra invaliditāti, mācījās staigāt un runāt. Ārstēšanās laikā sāka apmeklēt psihiatru. Esot Vācijā, ar psihiatru viņš sazinās ar videosakaru starpniecību, kad atrodas Latvijā, dodas uz pieņemšanu. Tagad viņš nav pārkāpis aizliegumu tuvoties savai sievai. Kad sazvanījās ar bērniem, bērni teica, ka mammai nav nekādu pretenziju, viņa gribot attiecības atjaunot. Bet, tā kā ir tāda situācija, viņš negrib neko pārkāpt un nepārkāps. Viņam ir divi bērni, vecākajai meitai ir 29 gadi, jaunākai meitai ir 21 gads. Ar sievu ir precējies 32 gadus.

Pirmstiesas procesā 2023.gada 20.janvārī apsūdzētais/Persona A/liecināja, ka /Datums A/ atradās/Adrese B/, privātmājā, kurā ir deklarējies. Turpinājās pirms pāris dienām uzsāktais ģimenes konflikts. Viņš sēdēja viesistabā, runājās ar sievu un redzēja, ka ienāca meita /Persona F/ kopā ar pašvaldības policistiem. Viņš piecēlās, un viņam rokās bija gāzes šaujamierocis. Viens no policijas darbiniekiem paslēpās aiz drēbju pakaramā, otrs, ar brillēm, apstājās aiz meitas muguras, un viņa virzienā pavērsa savus dienesta ieročus. Policijas darbinieki uzbļāva, lai viņš noliek ieroci, ko viņš arī uzreiz izdarīja. Pēc tam viņš tika nogāzts zemē un saslēgts roku dzelžos. Gāzes ieroci nopirka apmēram 2004.gadā. Uzreiz nesaprata, ka viņa dzīvesvietā kopā ar meitu ieradās pašvaldības policijas darbinieki, tāpēc, iespējams, tāda bija viņa pirmā reakcija pret nezināmām personām (lietas 1.sējuma 36.-37.lapa).

Pirmstiesas procesā 2023.gada 21.janvārī apsūdzētais /Persona A/ liecināja, ka viņam ir izskaidrots/Apdzīvota vieta A/ novada pašvaldības policijas 2023.gada 18.janvāra lēmums par nošķiršanu ar ierobežojumu, līdz 2023.gada 26.janvāra plkst.22.50 aizliegts tuvoties tuvāk par 200 metriem un atrasties mājoklī/Adrese A/, kā arī tuvoties tuvāk par 200 metriem aizsargājamai personai /Persona B/. Liecības, kuras viņš sniedza 2023.gada 20.janvārī dotajā kriminālprocesā, pilnībā atceras un tās apstiprina. Papildus norādīja, ka viņš neuzbruka un negrasās to darīt. Viņš nav pārliecināts, vai gāzes pistole bija šaušanai derīgā stāvoklī (lietas 1.sējuma 58.lapa).

No /Apdzīvota vieta A/ novada pašvaldības policijas inspektora /Persona C//Datums A/ ziņojuma izriet, ka/Datums A/ ap plkst.21.10, pildot dienesta pienākumus /Apdzīvota vieta A/ novada pašvaldības policijā kopā ar jaunāko inspektoru/Persona D/ un vecāko kārtībnieku /Persona E/, no/Apdzīvota vieta A/ novada pašvaldības policijas dežuranta tika saņemts izsaukums par to, ka /Adrese A/, ieradās tēvs, kuram ir policijas lēmums par nošķiršanu un kurš nedrīkst uzturēties dzīvesvietā. Ierodoties notikuma vietā, viņš redzēja, ka istabā pie galda sēž vīrietis. Viņš tam stādījās priekšā kā policijas darbinieks. Viņš gribēja noskaidrot, kas ir noticis. Vīrietis pēkšņi piecēlās kājās; tam rokās bija ierocim līdzīgs priekšmets, un vīrietis ar ieroci tēmēja viņu virzienā, izdarīja bīstamas darbības, kuras līdzinājās vardarbības mēģinājumam. Viņš un jaunākais inspektors /Persona D/ izvilka dienesta šaujamieročus un sagatavoja tos šaušanai. Viņš vairākkārt deva vīrietim skaidru un saprotamu rīkojumu nomest ieroci uz grīdas. Bet vīrietis uzreiz neizpildīja viņa doto rīkojumu. Pēc vairākkārtēju, skaļu, saprotamu rīkojumu došanas (izteikšanas) vīrietis nometa ieroci uz grīdas. Viņš kopā ar jaunāko inspektoru /Persona D/ piegāja klāt pie minētā ieroča un deva vīrietim saprotamu rīkojumu gulties uz zemes (grīdas), lai novērstu uzbrukumu policijas darbiniekiem. Vīrietis doto rīkojumu neizpildīja. Tad pret vīrieti tika pielietots fizisks spēks, vīrietis tika noguldīts uz grīdas un vīrietim tika uzlikti roku dzelži. Par notikušo tika ziņots /Apdzīvota vieta A/ novada pašvaldības policijas dežurantam, un uz notikuma vietu tika izsaukta Valsts policija. Vēlāk tika noskaidrots, ka minētais vīrietis ir /Persona A/. /Persona A/ bija alkohola reibumā (lietas 1.sējuma 2.-3.lapa).

No Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes /Apdzīvota vieta A/ iecirkņa Kriminālpolicijas nodaļas inspektora kapteiņa /Persona G//Datums A/ ziņojuma izriet, ka /Datums A/ Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes /Apdzīvota vieta A/ iecirknī tika saņemta informācija par to, ka/Adrese A/, pret /Apdzīvota vieta A/ novada pašvaldības policijas darbiniekiem tika vērsts pistolei līdzīgs priekšmets. Ierodoties notikuma vietā, tika konstatēts, ka norādītājā adresē, privātmājas iekštelpā, atrodas trīs /Apdzīvota vieta A/ novada pašvaldības policijas darbinieki: /Persona D/, /Persona E/, /Persona C/, kā arī /Persona A/, viņa sieva /Persona B/ un meita /Persona F/, un Neatliekamās medicīniskās palīdzības dienesta brigāde, kas sniedza medicīnisko palīdzību /Persona B/. Uz grīdas atradās šaujamierocim – pistolei – līdzīgs priekšmets. Minētais priekšmets tika izlādēts, no tā izņemta aptvere ar gāzes pistoles patronām tajā. No pašvaldības policijas darbiniekiem tika saņemta informācija, ka ar minēto priekšmetu /Persona A/ veica pēkšņu, negaidītu uzbrukumu, izvelkot, pārlādējot un tēmējot ar to tieši uz iekštelpās esošiem pašvaldības policijas darbiniekiem (lietas 1.sējuma 4.lapa).

Liecinieks /Persona D/pirmstiesas procesā /Datums A/liecināja, ka viņš strādā /Apdzīvota vieta A/ novada pašvaldības policijā par jaunāko inspektoru. /Datums A/ plkst.21.10 no dežuranta saņēma izsaukumu par ģimenes konfliktu/Adrese A/. Ierodoties notikuma vietā, viņš kopā vecāko kārtībnieku /Persona E/ un inspektoru /Persona C/ sastapa vīrieti, kurš bija acīmredzami satraukts, uzbudināts. Pēkšņi vīrietis ar labo roku no gūžas labās puses izvilka pistolei līdzīgu priekšmetu un virzot to uz viņu pusi pārlādēja. Pavirzot pistolei līdzīgā priekšmeta stobru uz viņu pusi, vīrietis sāka tēmēt uz viņiem. Viņš un /Persona C/ kliedza, lai vīrietis noliek pistoli, bet vīrietis viņus neklausīja un turpināja tēmēt uz viņu pusi. Tad /Persona C/ deva rīkojumu vīrietim izlādēt pistoli un nolikt to zemē. Pēc brīža vīrietis atbildēja, ka viņam pistole ieklemmēja. Pēc kaut kāda laika vīrietis lēnām nolika pistolei līdzīgo priekšmetu uz grīdas. Viņš ar /Persona C/ un /Persona E/ nekavējoties vīrieti aizturēja. Pēc vīrieša aizturēšanas /Persona B/ nosauca aizturētā vīrieša datus: /Persona A/, dzimis /Dzimšanas gads/. Aplūkojot pistolei līdzīgo priekšmetu, konstatēja, ka tas ir līdzīgs gāzes pistolei ar patronām. Uz notikuma vietu tika izsaukta Valsts policija, kas pēc ierašanās aizturēja /Persona A/ (lietas 1.sējuma 10.-11.lapa).

Lieciniece /Persona F/ pirmstiesas procesā 2023.gada 20.janvārī liecināja, ka viņa ir /Persona A/meita. /Datums A/ ap plkst.21.40/Adrese A/, ieradās pašvaldības policijas darbinieki. Tie uzsāka sarunu ar /Persona A/, un kādā brīdī /Persona A/ no bikšu kabatas izņēma pistoli un sāka mērķēt ar to uz policistiem. Izskatījās, ka /Persona A/ mērķē uz vecāko policistu brillēs. Viņa dzirdēja metālisku skaņu – čirkstoņu, kas nāca no /Persona A/ puses. Policisti pavēlēja /Persona A/ nolaist un nomest ieroci aptuveni 20-25 reizes, taču /Persona A/ neklausīja. Kādā brīdī /Persona A/ nolaida pistoli uz grīdas, un tad /Persona A/ aizturēja. Viņa zināja, ka /Persona A/ ir gāzes pistole, bet viņai nav zināms, vai pistole, ar ko /Persona A/ mērķēja uz policistiem, bija tieši gāzes (lietas 1.sējuma 12., 68.lapa).

Lieciniece /Persona B/pirmstiesas procesā 2023.gada 20.janvārī norādīja, ka viņa ir/Persona A/sieva; saistībā ar notikumu /Datums A//Adrese A/ atrodas šoka stāvoklī un pagaidām izmantos savas tiesības nesniegt liecības pret savu vīru (lietas 1.sējuma 14., 67.lapa).

Lieciniece /Persona B/pirmstiesas procesā 2023.gada 20.janvārī liecināja, ka no 1992.gada ir reģistrētā laulībā ar/Persona A/, un viņi dzīvo kopā /Adrese A/. /Datums A/ ap plkst.19.30/Persona A/ ieradās /Adrese A/, alkohola reibumā, sāka lamāties. Kad /Persona A/ paņēma virtuves nazi, apsēdās uz dīvāna un ar nazi rokās vairākkārt izteica viņai draudus nogalināt, viņai palika bail par savu dzīvību un veselību, un viņa piezvanīja un paziņoja par notikušo policijai. Kad ieradās pašvaldības policijas darbinieki, /Persona A/ sēdēja viesistabā, krēslā. Policijas darbinieki iegāja viesistabā. Pēkšņi viņa dzirdēja skaļus kliedzienus. Kliedza kāds no policijas darbiniekiem. Viņa notikušo neredzēja. Redzēja, ka netālu no /Persona A/ uz grīdas atradās pistolei līdzīgs priekšmets. /Persona A/ gulēja uz grīdas, un policijas darbinieki uzlika viņam rokudzelžus. Valsts policijas darbinieki ieradās un aizveda prom /Persona A/ (lietas 1.sējuma 47.-48.lapa).

Liecinieks /Persona C/pirmstiesas procesā 2023.gada 24.janvārī liecināja, ka viņam ir izskaidrotas tiesības būt atzītam par cietušo, viņš nevēlas būt atzīts par cietušo, vēlas būt liecinieka statusā, apstiprina /Datums A/ dienesta ziņojumu (lietas 1.sējuma 71.lapa).

Liecinieks /Persona C/ pirmstiesas procesā 2023.gada 26.janvārī liecināja, ka brīdī, kad /Persona A/ negaidīti, strauji (agresīvi) piecēlās kājās no krēsla un no labā sāna izvilka šaujamierocim līdzīgu priekšmetu, un nekavējoties to pārlādēja, vēršot ieroci viņu virzienā, viņš pamanīja, ka ierocim aizslēgs atrodas galējā aizmugurējā stāvoklī un bija redzams arī ieroča stobrs. Kādā brīdī /Persona A/ notupās uz ceļiem kaujas pozā, turot abās rokās ieroci, vērstu viņu virzienā. Vairākas reizes sakot /Persona A/, lai liek zemē ieroci, /Persona A/ to nedarīja un turpināja turēt abās rokās ieroci viņu virzienā, dažreiz to kratot. Turpinot norādīt /Persona A/, lai

liek zemē ieroci, kādā brīdī /Persona A/ nolēma izvilkt aptveri un sāka likt ieroci uz grīdas. Pēc kā viņi nekavējoties noguldīja /Persona A/ uz zemes. Ierocis palika neaiztikts uz grīdas. Viss notika ļoti negaidīti un ātri (lietas 1.sējuma 72.lapa).

Liecinieks /Persona D/pirmstiesas procesā 2023.gada 24.janvārī liecināja, ka apstiprina /Datums A/ sniegtās liecības, notikušais tika fiksēts viņa ķermeņa kameras ierakstā, norādīja, ka nevēlas būt atzīts par cietušo (lietas 1.sējuma 73.lapa).

Lieciniece /Persona E/pirmstiesas procesā 2023.gada 25.janvārī liecināja, ka /Datums A/ viņa bija dienestā /Apdzīvota vieta A/ novada pašvaldības policijā par vecāko kārtībnieku kopā ar jaunāko inspektoru/Persona D/ un inspektoru /Persona C/. Viņiem pie apģērba bija ķermeņa kameras. /Datums A/ ap plkst.21.10 no dežūrdaļas saņēma izsaukumu par ģimenes konfliktu/Adrese A/. Ierodoties notikuma vietā un ieejot mājā, istabā uz krēsla sēdēja vīrietis, viņi stādījās priekšā kā policijas darbinieki. Turklāt viņa, /Persona D/ un /Persona C/ bija policijas formas apģērbā. Nedaudz vēlāk /Persona D/ un /Persona C/ devās tuvāk istabai. Pēc neilga brīža vīrietis, kurš sēdēja krēslā, pielika labo roku pie gūžas un negaidīti strauji piecēlās kājās, un vērsa pret viņiem šaujamierocim līdzīgu priekšmetu, to pārlādējot. Viņi visi atkāpās, un /Persona D/ un /Persona C/ vairākas reizes teica, lai vīrietis noliek zemē ieroci, bet vīrietis to ignorēja. Pēc kāda laika vīrietis teica, ka nometīs aptveri un mēģināja to izdarīt, bet viņam neizdevās. Viņi teica, lai mierīgi liek ieroci uz grīdas. Kādā brīdī vīrietis viņai teica, lai paiet malā, jo viņai pie kājām ir granāta. Viņa apskatījās apkārt, granātu neredzēja. /Persona C/ pietuvojās vīrietim un teica, lai liek ieroci uz zemes. Kad vīrietis nolika ieroci, /Persona C/ teica, lai vīrietis noguļas uz zemes, bet vīrietis sāka iet malā. Pēc kā /Persona D/ un /Persona C/ nolika vīrieti uz zemes un uzlika rokudzelžus. Pēc notikušā viņi ziņoja dežurantam un gaidīja Valsts policijas darbiniekus (lietas 1.sējuma 74.lapa).

No /Datums A/ apskates protokola un tam pievienotās shēmas izriet, ka veikta privātmājas/Adrese A/ apskate. Apskatē cita starpā noskaidrots, ka vietā, kura atrodas koridora un viesistabas savienojums, uz grīdas atrodas pistolei līdzīgs priekšmets pielādētā pozīcijā ar vienu patronu tajā; tam blakus atrodas aptvere, kurā atrodas četras patronas. Apskates laikā izņemts šaujamierocim līdzīgais priekšmets, aptvere un piecas patronas (lietas 1.sējuma 6.-7.lapa).

No /Datums A/ eksperta darba protokola izriet, ka šaujamierocim līdzīgs priekšmets, aptvere un piecas patronas nosūtītas ekspertīzei (lietas 1.sējuma 8.lapa).

Personas pārbaudes protokolā Nr./Numurs B/ un tam pievienotajās portatīvās mērierīces izdrukās redzams, ka, veicot alkohola ietekmes pārbaudi /Persona A/, portatīvās mērierīces alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpotajā gaisā nolasījums pēc pirmā mērījuma veikšanas ir 1,55 promiles, pēc otrā mērījuma veikšanas – 1,56 promiles (lietas 1.sējuma 20.-21.lapa).

No /Apdzīvota vieta A/novada pašvaldības policijas 2023.gada 20.janvārī sniegtās informācijas izriet, ka/Apdzīvota vieta A/ novada pašvaldības policija, atbildot uz pieprasījumu, Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes /Apdzīvota vieta A/ iecirkņa Kārtības policijas nodaļai nosūtījusi saiti piekļuvei videomateriāliem par /Apdzīvota vieta A/ novada pašvaldības policijas izsaukumu /Datums A/. Minētie videomateriāli ierakstīti trīs CD diskos (lietas 1.sējuma 39., 40., 41.a, 41.b un 41.c lapa).

No 2023.gada 20.janvāra kratīšanas protokola izriet, ka izdarīta kratīšana /Persona A/ deklarētajā dzīvesvietā /Adrese A/. Kratīšanas rezultātā atrasta plastmasas kaste ar uzrakstu “Umarex Walter P99 black cal 9 mm PAK”, kas izņemta un iepakota drošības maisā Nr./Numurs C/ (lietas 1.sējuma 45.-46.lapa).

Izdrukā no Integrētās iekšlietu informācijas sistēmas redzams, ka ar policijas 2023.gada 18.janvāra lēmumu par nošķiršanu /Persona A/ līdz 2023.gada 26.janvāra plkst.22.50 aizliegts tuvoties tuvāk par 200 metriem un atrasties mājoklī /Adrese A/, kā arī tuvoties tuvāk par 200 metriem aizsargājamai personai /Persona B/ (lietas 1.sējuma 53.-54.lapa).

2023.gada 20.janvārī sastādītajā fototabulā redzama notikuma vieta – dzīvojamā māja/Adrese A/; mājas iekštelpā uz grīdas atrodas šaujamierocim līdzīgs priekšmets (lietas 1.sējuma 63.-66.lapa).

No 2023.gada 25.janvāra apskates protokola izriet, ka veikta gāzes signālpistoles un piecu patronu apskate (lietas 1.sējuma 69.lapa).

No 2023.gada 24.janvāra apskates protokola izriet, ka izdarīta plastmasas kastes ar uzrakstu "Umarex Walther P99 black, cal. 9 mm PAK" apskate. Plastmasas kastē cita starpā konstatēta ieroča stobra tīrīšanas slotiņa, ap 11,5 cm gara (lietas 1.sējuma 70.lapa).

Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kriminālpolicijas pārvaldes 5.biroja sniegtajā informācijā redzams, ka, pārbaudot datu bāzes, konstatēts, ka /Persona A/ nav reģistrētu ieroču. 2023.gada 25.janvārī, piedaloties ekspertam, tika veikta apskate ierocim un patronām. Apskatē konstatēts, ka tas ir gāzes ierocis. Kriminālprocesa Nr.13530006823 ietvaros tika izņemts gāzes ierocis ar piecām rūpnieciski ražotām patronām. Par to, ka /Persona A/ bija gāzes ierocis, kas nav reģistrēts likumā noteiktajā kārtībā, viņam būtu jāpiemēro administratīvais sods (lietas 1.sējuma 75.-77.lapa).

No 2023.gada 26.janvāra speciālista nopratināšanas protokola izriet, ka, nopratināta kā speciāliste, /Persona H/ liecināja, ka no 2001.gada, kad uzsāka dienestu Iekšlietu Ministrijas sistēmā, viņai ir pieredze rīkoties ar šaujamieročiem. Viņai ir ieroča nēsāšanas un glabāšanas atļauja un Šaušanas instruktora sertifikāts, kurš apliecina viņas profesionālo kompetenci darbam šautuvēs (šaušanas stendos) ar A, B, C, D kategorijas ieročiem Iekšlietu Ministrijas iestādēs. Ierocis ir priekšmets vai mehānisms, kas speciāli radīts dzīvu vai nedzīvu mērķu iznīcināšanai vai bojāšanai vai arī salūtpatronu, kairinošu vielu, citu aktīvu vielu vai pirotehniskas signālmunīcijas izšaušanai. Gāzes ierocis ir ierīce ar patrontelpu, kas paredzēta kairinošu vielu izšaušanai. Gāzes pistoles darbības algoritms ir līdzīgs kaujas šaujamieroča (pistoles) darbības algoritmam. Ierocis ir gatavs šaušanai, kad patrona atrodas ieroča patrontelpā un ierocis ir noņemts no drošinātāja, ieroča aizslēgs ir priekšējā pozīcijā. Kad tiek nospiesta mēlīte, belznis vai uzsitējs izdara šāvienu un aizslēgs šāviena enerģijas iespaidā pārvietojas uz aizmuguri, izsviežot čaulu un, kustoties uz priekšu, uztverot jaunu patronu. Ja ierocim – pistolei aizslēgs atrodas galējā aizmugurējā stāvoklī un ir redzams ieroča stobrs, tad tādā stāvoklī vienkārši nospiežot šaujamieroča mēlīti šāviens netiks izdarīts. Ja, gatavojot ieroci šaušanai jeb pārvelkot ieroča aizslēgu, aizslēgs palika aizmugurējā stāvoklī, tad, lai sagatavotu ieroci šaušanai, ir nepieciešams veikt papildu manipulācijas ar ieroci. Respektīvi, var izņemt no ieroča aptveri un patronu no patrontelpas un no jauna sagatavot ieroci šaušanai, vai, ja šāvējs ir pārliecināts, ka ieroča kļūmes dēļ, stobrā nepalika objekts, kas var traucēt veikt šāvienu, tad ar otro roku uzsist pa atvērtā aizslēga aizmugurējo daļu un tādā veidā nostādīt aizslēgu priekšējā pozīcijā un turpināt šaut (lietas 1.sējuma 81.lapa).

Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kriminālpolicijas pārvaldes /Struktūrvienība A/ vecākā inspektora /Persona I/ 2023.gada 26.janvāra ziņojumā norādīts, ka, atverot no /Apdzīvota vieta A/novada pašvaldības policijas saiti videoierakstu ielādēšanai, tajā tika konstatēti trīs videofaili par laika periodu no /Datums A/ plkst.21.41 līdz plkst.23.00, kuros redzami videoieraksti no pašvaldības policijas darbinieku ķermeņa kamerām. Minētie videoieraksti tika ierakstīti DVD diskos un pievienoti krimināllietas Nr.13530006823 materiāliem (lietas 1.sējuma 82.lapa).

Novērtējot augstākminētos pierādījumus, tiesa atzīst, ka ir pilnībā apstiprinājies, ka /Persona A/ izdarīja uzbrukumu varas pārstāvjiem sakarā ar to likumisku dienesta darbību. /Persona A/ darbības pēc Krimināllikuma 269.panta pirmās daļas kvalificētas pareizi.

Atzīstot apsūdzētā /Persona A/ vainīgumu par pierādītu, noziedzīga nodarījuma kvalifikāciju par atbilstošu Krimināllikuma normām, tiesa secina, ka apsūdzētais ir sodāms pēc Krimināllikuma 269.panta pirmās daļas un viņa attaisnošanai nav pamata.

Nosakot sodu apsūdzētajam, tiesa saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta nosacījumiem ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, vainīgā personību, viņa atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus, kā arī Krimināllikuma 35.pantā reglamentēto soda mērķi.

Par apsūdzētā /Persona A/ personību noskaidrots, ka viņš ir dzimis /Datums B/, Latvijas Republikas pilsonis, precējies, apgādājamo personu nav, strādā algotu darbu Vācijā, viņam ir veselības problēmas, kas tiek ārstētas, paškritikas trūkums attiecībā pret alkohola lietošanu, agrāk nesodīts Krimināllikuma 63.panta izpratnē, ārvalstī sodīts par transportlīdzekļa vadīšanu alkohola reibumā (lietas 1.sējuma 25.-31.lapa, lietas 2.sējuma 197.-205.lapa).

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.pantu apsūdzētā izdarītais noziedzīgais nodarījums pēc Krimināllikuma 269.panta pirmās daļas klasificējas kā tīšs smags noziegums. Noziedzīgais nodarījums vērsts pret pārvaldes kārtību, izdarīts pielietojot ieroci, konkrētajā gadījumā gāzes ieroci, laikā, kad policijas darbinieki pildīja savus dienesta pienākumus, kas saistīti ar prettiesisku nodarījumu novēršanu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu par apsūdzētā atbildību mīkstinošu apstākli tiesa atzīst to, ka apsūdzētais atzīst savu vainu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā un izdarīto nožēlo.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 10.punktu par apsūdzētā atbildību pastiprinošu apstākli tiesa atzīst to, ka noziedzīgais nodarījums izdarīts, lietojot ieroci.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 12.punktu par apsūdzētā atbildību pastiprinošu apstākli tiesa atzīst to, ka noziedzīgais nodarījums izdarīts alkohola ietekmē, jo no personas pārbaudes protokola izriet, ka apsūdzētais bija alkohola reibumā; alkohola koncentrācija izelpotajā gaisā pēc pirmā mērījuma uzrādīja 1,55 promiles, savukārt pēc otrā mērījuma uzrādīja 1,56 promiles (lietas 1.sējuma 20.-21.lapa).

Krimināllikuma 5.panta pirmā daļa paredz, ka nodarījuma (darbības vai bezdarbības) noziedzīgumu un sodāmību nosaka likums, kas bijis spēkā šā nodarījuma izdarīšanas laikā.

Krimināllikuma redakcijā, kas bija spēkā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas brīdī, noteikts, ka par Krimināllikuma 269.panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu soda ar brīvības atņemšanu uz laiku līdz pieciem gadiem vai ar īslaicīgu brīvības atņemšanu, vai ar probācijas uzraudzību, vai ar sabiedrisko darbu, vai ar naudas sodu.

Augstākā tiesa ir norādījusi, ka soda individualizācija ir cieši saistīta ar likumības principa ievērošanu, kas izpaužas pareizā noziedzīgā nodarījuma kvalifikācijā un taisnīga soda noteikšanā, vadoties no soda noteikšanas vispārīgajiem principiem (*skat. Augstākās tiesas Krimināllietu departamenta 2018.gada 19.jūnija lēmumu SKK-J 348/2018*).

Tiesa ņem vērā, ka vainīgā personības izvērtēšana svarīga soda individualizācijā, jo tādējādi vainīgajam var noteikt visefektīvāko soda veidu un tā apmēru. Soda individualizācijas princips ir cieši saistīts ar taisnīguma principu.

Atbilstoši Krimināllikuma 35.panta otrajai daļai, soda mērķis ir aizsargāt sabiedrības drošību, atjaunot taisnīgumu, sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, resocializēt sodīto personu, kā arī panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

Saprotot noziedzīgu nodarījumu kā netaisnīgumu, ko radījusi pārkāpēja darbība vai bezdarbība, ikvienā konkrētā gadījumā ir svarīgi izvēlēties un piemērot pārkāpējam tādu sodu, kas ir samērīgs un maksimāli atbilst sabiedrības un pārkāpēja interesēm (*sk.* A.Judins. *Krimināls od nav valsts atriebība par izdarīto noziedzīgo nodarījumu. Jurista vārds Nr.11 (762), 2013.gada 19.marts, 7.lpp.*).

Saskaņā ar Krimināllikuma 46.pantu apsūdzētajam ir piespriežams sods tādā apmērā, kādu nosaka Krimināllikuma 269.panta pirmās daļas sankcija (redakcijā līdz 2024.gada 3.jūlijam), ievērojot Krimināllikuma Vispārīgās daļas noteikumus.

Tiesai ir pienākums noteikt vainīgajai personai tiesisku, pamatotu un taisnīgu sodu saskaņā ar Krimināllikuma 46.pantā norādītajiem soda noteikšanas vispārīgajiem principiem, ievērojot Krimināllikuma 35.pantā noteikto soda mērķi.

Izvērtējot apsūdzētā izdarītā noziedzīgā nodarījuma pēc Krimināllikuma 269.panta pirmās daļas – izdarītā uzbrukuma varas pārstāvjiem sakarā ar to likumisku dienesta darbību – raksturu, nozieguma motīvus, apsūdzētā personību, veselības stāvokli, viņa attieksmi pret izdarīto noziedzīgo nodarījumu, to, ka apsūdzētais atzina savu vainu un nožēloja izdarīto, tiesa atzīst, ka konkrētajā kriminālprocesā pēc Krimināllikuma 269.panta pirmās daļas apsūdzētajam ir nosakāms reāls brīvības atņemšanas sods. Tiesa neatzīst par iespējamu piemērot citu soda veidu, ņemot vērā to, ka ir izdarīts tīšs smags noziegums, noziedzīgais nodarījums ir vērsts pret pārvaldes kārtību, noziegums izdarīts pielietojot gāzes ieroci, laikā, kad policijas darbinieki pildīja savus dienesta pienākumus, kas saistīti ar prettiesisku nodarījumu novēršanu, sakarā ar izsaukuma saņemšanu no /Persona B/ par ģimenes konfliktu un policijas lēmuma par nošķiršanu nepildīšanu. Šāda rīcība ir kategoriski nepieļaujama, un tādējādi apsūdzētajam nosakāms tāds sods, kas viņu reāli motivētu atturēties no līdzīgas rīcības nākotnē.

Nosakot sodu, tiesa ņem vērā apsūdzībā norādītā uzbrukuma priekšmetu – gāzes ieroci, ar kuru apsūdzētais izdarīja uzbrukumu policijas darbiniekiem, kā arī to, ka uzbrukums tika izdarīts ar mērķi apturēt policijas darbiniekus no viņu likumīgās dienesta darbības, t.i., darbības, kas saistīta ar prettiesisku nodarījumu novēršanu,

sakarā ar izsaukuma saņemšanu no /Persona B/ par ģimenes konfliktu un policijas lēmuma par nošķiršanu nepildīšanu.

Tiesas ieskatā tieši ar brīvības atņemšanu saistīts soda veids spēs efektīvi sasniegt Krimināllikuma 35.pantā definēto soda mērķi, veicinās notiesātā izpratni par viņa prettiesisko darbību, motivēs viņu pozitīvām pārmaiņām un nostiprinās viņā sociāli atbalstāmas vērtības un nodarbes.

Soda bardzības izvēlē tiesa ņem vērā Latvijas Republikas Augstākās tiesas 2007./2008.gada tiesu prakses apkopojumā "Apgabaltiesu kā pirmās instances tiesas un Augstākās tiesas krimināllietu tiesu palātas kā apelācijas instances tiesas sodu piemērošanas prakse" izteikto viedokli, ka kriminālsodam jābūt tādam, kas sekmē noziedzīgu nodarījumu veicinošo faktoru novēršanu (mazināšanu). Soda bardzība bieži vien nav pietiekama, lai persona apzināti atteiktos no jaunu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas. Tāpat kriminālsodus nedrīkst izmantot, lai iebiedētu sabiedrību (*sk. apkopojuma 17.-21.lpp*.).

Nosakot soda bardzību, tiesa ņem vērā, lai tas būtu taisnīguma atjaunojošs, taisnīgs, vispārīgās prevencijas principu, kā arī sabiedriskās drošības intereses.

Pie soda noteikšanas tiesa vērtēja arī prokurora viedokli par apsūdzētajam piemērojamo soda veidu, kas konkrētajā gadījumā sakrīt ar tiesas viedokli. Tiesa pievienojas Augstākās tiesas nolēmumos izteiktajām atziņām, ka nesamērīgi mīksta soda noteikšana nesasniegs soda mērķi – sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, jo šādā gadījumā vainīgā persona netiks pakļauta soda piespiedu ietekmei un ar to saistītajiem ierobežojumiem tādā mērā, kas atbilstu izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturam un radītajam kaitējumam. Šādas situācijas neveicina arī soda prevencijas uzdevuma izpildi, jo nenostiprina ne vainīgās personas, ne citu personu pārliecību par nepieciešamību pildīt likumus un atturēties no noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas (*sk. Augstākās tiesas Senāta 2011.gada 8.jūnija lēmumu lietā Nr.SKK-24/2011, Augstākās tiesas Senāta 2014.gada 30.septembra lēmumu lietā Nr.SKK306/2014*).

Nosakot soda mēru, tiesa ņem vērā to, ka ir konstatēts viens atbildību mīkstinošs apstāklis un divi atbildību pastiprinoši apstākļi. Soda mērs var tikt noteikts zem vidējās soda robežas, jo divu atbildību pastiprinošu apstākļu esamība liedz noteikt sodu minimālajā apmērā vai tuvu minimālajai soda robežai. Tiesa uzskata, ka tādējādi tiks panākts Krimināllikuma 35.panta otrajā daļā noteiktais soda mērķis.

Tiesas ieskatā, atbildību pastiprinoša apstākļa esamība ir pamats bargāka soda mēra piemērošanai Krimināllikuma panta sankcijas ietvaros un liedz tiesai tiesības piespriest minimālo sodu, jo pēc Krimināllikuma jēgas, atbildību pastiprinošu apstākļu esamība jau pati par sevi liedz iespēju tiesai noteikt panta sankcijā paredzēto minimālo sodu *(skat. Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta 2006.gada 8.februāra lēmumu lietā Nr.SKK01-74/06).*

Turklāt, lemjot par soda noteikšanu, tiesa ņem vērā to, ka apsūdzētais saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 21.pantu ir izmantojis savas tiesības sadarboties ar tiesu, izvēloties vienkāršāku procesa veidu.

Bez tam, lemjot par iespēju apsūdzēto notiesāt nosacīti, jo pēc apcietinājumā pavadītā laika ir pagājuši vairāk kā 13 mēneši un jauni noziedzīgi nodarījumi nav izdarīti, ko tiesu debatēs norādīja aizstāvis, tiesa atzīst, ka, ievērojot Krimināllikuma 35.pantā noteikto soda mērķi un lietā konstatētos apstākļus, ir nesamērīgi /Persona A/ pēc Krimināllikuma 269.panta pirmās daļas sodu noteikt nosacīti.

Augstākā tiesa ir norādījusi, ka, lemjot par iespēju notiesāt personu nosacīti, ir jāievēro krimināls oda mērķi. Proti, ir jāizvērtē, ka konkrētās krimināltiesiskās represijas piemērošana sekmēs taisnīguma atjaunošanu, noziedzīgu nodarījumu recidīvu novēršanu, aizsargās sabiedrisko drošību, atturēs citu personu no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, sekmēs notiesāto personu resocializāciju. Jāievēro ne tikai vainīgā personību raksturojošie dati, bet arī fakti, kas saistīti ar noziedzīgu nodarījumu (noziedzīgu nodarījumu smagums, izdarīto noziedzīgo nodarījumu skaits, nodarītais kaitējums u.t.t.) (sk. *Latvijas Republikas Augstākās tiesas Krimināllietu departamenta 2018.gada 8.augusta lēmums lietā Nr.11087170715, SKK-434/2018*).

Turklāt Augstākās tiesas kopsapulces lēmuma 23.rekomendācijā norādīts, ja tiesa atzīst par iespējamu piemērot nosacītu sodu personai, kura izdarījusi smagu vai sevišķi smagu noziegumu, pieņemtais lēmums īpaši jāmotivē, tostarp pievēršot uzmanību vispārējās prevencijas mērķa sasniegšanai.

Augstākā tiesa arī savos nolēmumos vairākkārtīgi norādījusi, ka, lemjot jautājumu par iespēju notiesāt vainīgo nosacīti, tiesai jāizvērtē visi Krimināllikuma 55.panta pirmajā daļā norādītie apstākļi un tai nav tiesību kādu no

šiem apstākļiem ignorēt (*sk. Augstākās tiesas Senāta 2008.gada 21.augusta lēmums lietā Nr.SKK-479/2008 un 2009.gada 27.oktobra lēmums lietā Nr.SKK-567/2009*).

Saskaņā ar Krimināllikuma 38.^{1}panta trešo daļu probācijas uzraudzību kā papildsodu var piemērot tikai kopā ar brīvības atņemšanu šā likuma sevišķajā daļā minētajos gadījumos uz laiku no viena gada līdz trim gadiem. Šā likuma sevišķajā daļā īpaši paredzētajos gadījumos personai var piemērot probācijas uzraudzību kā papildsodu arī uz ilgāku laiku, bet ne ilgāku par pieciem gadiem. Atbilstoši noziedzīga nodarījuma raksturam probācijas uzraudzību kā papildsodu tiesa var noteikt arī gadījumos, kad šis sods nav paredzēts šā likuma sevišķās daļas attiecīgā panta sankcijā, uz laiku no viena gada līdz trim gadiem.

Ņemot vērā apsūdzētā personību un izdarītā noziedzīgā nodarījuma smagumu, raksturu, kā arī, lai uzraudzītu apsūdzētā uzvedību pēc atbrīvošanās no brīvības atņemšanas iestādes, to, ka ir divi atbildību pastiprinoši apstākļi, tiesa uzskata, ka Krimināllikuma 35.pantā noteikto soda mērķi var sasniegt, apsūdzētajam par izdarīto noziedzīgo nodarījumu nosakot arī papildsodu – probācijas uzraudzību.

Lai Valsts probācijas dienests nodrošinātu apsūdzētā uzvedības uzraudzību pēc brīvības atņemšanas soda izciešanas, sekmētu viņa resocializāciju un jaunu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas novēršanu, kā arī risinātu problēmas, kas saistītas ar alkohola lietošanu, emociju vadības prasmju trūkumu un vardarbību, tiesa, ņemot vērā noziedzīgā nodarījuma raksturu un kaitīgumu, atzīst, ka apsūdzētajam papildsods – probācijas uzraudzība – nosakāms uz 1 (vienu) gadu 6 (sešiem) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 38.^{1}panta piekto daļu sodu – probācijas uzraudzību kā papildsoda izpildi uzsāk pēc brīvības atņemšanas soda izciešanas. [..]

Aizstāvis tiesu debatēs pauda viedokli, ka lietā pārkāptas apsūdzētā tiesības uz kriminālprocesa pabeigšanu saprātīgā termiņā, jo krimināllieta pirmajā instancē tika izskatīta jau otro reizi.

Pretēji aizstāvja norādītajam, tiesa nekonstatē apstākļus, kas dotu pamatu izdarīt secinājumu, ka nav ievērotas personas tiesības uz kriminālprocesa pabeigšanu saprātīgā termiņā.

Tiesa konstatē, ka kriminālprocess uzsākts /Datums A/ (lietas 1.sējuma 1.lapa), 2023.gada 1.februārī pieņemts lēmums par krimināllietas nodošanu tiesai paātrinātā procesa kārtībā (lietas 1.sējuma 112.-113.lapa), krimināllieta tiesā saņemta 2023.gada 3.februārī (lietas 2.sējuma 1.lapa), ar Rīgas rajona tiesas 2023.gada 8.februāra spriedumu/Persona A/ atzīts par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 269.panta pirmajā daļā un sodīts ar brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) gadu 6 (sešiem) mēnešiem un ar probācijas uzraudzību uz 2 (diviem) gadiem (lietas 2.sējuma 38.-44.lapa), ar Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijas 2023.gada 4.jūlija lēmumu atcelts Rīgas rajona tiesas 2023.gada 8.februāra spriedums un krimināllieta nosūtīta jaunai izskatīšanai pirmās instances tiesai (lietas 2.sējuma 124.-128.lapa), ar Rīgas rajona tiesas 2023.gada 30.augusta lēmumu /Persona A/ noteikta ambulatorā tiesu psihiatriskā ekspertīze (lietas 2.sējuma 170.-171.lapa), iztiesāšana pabeigta 2024.gada 7.oktobrī.

Tādējādi pirmstiesas process un tiesvedība krimināllietā kopumā notikusi vienu gadu astoņus mēnešus deviņpadsmit dienas.

Likuma "Par tiesu varu" 1.panta ceturtā daļa noteic, ka katrai personai ir tiesības uz tiesas lietas iztiesāšanu likumā noteiktajā procesuālajā kārtībā. Kriminālprocesa likumā noteiktā krimināllietu iztiesāšanas kārtība paredz tiesas spriedumu, lēmumu pārsūdzēšanu. Tiesas nolēmumu pārsūdzēšana ir saistīta ar krimināltiesisko attiecību taisnīgu noregulēšanu, lietas izskatīšanu taisnīgā un objektīvā tiesā.

Kriminālprocesa likuma 14.panta pirmā daļa nosaka, ka ikvienam ir tiesības uz kriminālprocesa pabeigšanu saprātīgā termiņā, tas ir, bez neattaisnotas novilcināšanas. Augstākā tiesa jau iepriekš ir norādījusi, ka tiesas nolēmumu pārsūdzēšana, krimināllietas jauna izskatīšana nav atzīstama par kriminālprocesa pabeigšanas neattaisnotu novilcināšanu un nav saistāma ar Krimināllikuma 49.^{1}pantu – soda noteikšana, ja nav ievērotas tiesības uz kriminālprocesa pabeigšanu saprātīgā termiņā. Tiesas pieļautās kļūdas labošanas rezultātā tiek panākts taisnīgums (*sk.Augstākās tiesas Senāta 2011.gada 3.maija lēmumu lietā Nr.SKK-202/2011 (11088058904), Augstākās tiesas 2014.gada 19.marta lēmumu lietā Nr.SKK-146/2014 (11370077010*).

Apsūdzētais aizturēts /Datums A/ Kriminālprocesa likuma 264.panta kārtībā (lietas 1.sējuma 16.lapa). /Datums C/ apsūdzētajam piemērots drošības līdzeklis – apcietinājums (lietas 2.sējuma 64.-70.lapa). 2023.gada

30.augustā drošības līdzeklis – apcietinājums – grozīts uz drošības līdzekli – nodošana policijas uzraudzībā (lietas 2.sējuma 172.-174.lapa), kas līdz sprieduma spēkā stāšanās atstājams negrozīts.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.pantu brīvības atņemšanas soda termiņā ieskaitāms aizturēšanā un apcietinājumā pavadītais laiks no /Datums A/ līdz 2023.gada 30.augustam.

Apsūdzētā aizstāvību kriminālprocesā veica zvērināti advokāti Tadeušs Miž-Mišins un Iveta Jansone, kuriem par veikto darbu valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības sniegšanā kriminālprocesā no valsts līdzekļiem izmaksājama atlīdzība: 630*euro*Tadeušam Miž-Mišinam un 106,33*euro*Ivetai Jansonei. Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 368.pantu minētos procesuālos izdevumus ir pamats piedzīt valsts ienākumos no apsūdzētā, jo tiesa nekonstatē Kriminālprocesa likuma 368.pantā paredzētos gadījumus apsūdzētā atbrīvošanai no procesuālo izdevumu piedziņas. Arī pats apsūdzētais nav izteicis lūgumu atbrīvot viņu no procesuālo izdevumu pilnīgas vai daļējas piedziņas.

Pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā lietiskos pierādījumus – gāzes ieroci ar munīciju (5 patronām) un ieroča kasti, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 240.panta pirmās daļas 1.punktu – iznīcināt.

CD diskā esošos ierakstus, kas glabājas krimināllietas materiālos, kā elektroniskus dokumentus turpināt glabāt pie tiem.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 520.pantu, tiesa

nosprieda

/Persona A/ atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 269.panta pirmajā daļā, un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) gadu 3 (trim) mēnešiem, un ar probācijas uzraudzību uz 1 (vienu) gadu 6 (sešiem) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.pantu ieskaitīt brīvības atņemšanas soda termiņā aizturēšanā un apcietinājumā pavadīto laiku no /Datums A/ līdz 2023.gada 30.augustam.

Drošības līdzekli – nodošana policijas uzraudzībā – līdz sprieduma spēkā stāšanās atstāt negrozītu.

Piedzīt no /Persona A/ valsts ienākumos 736,33 EUR (septiņi simti trīsdesmit sešī*euro* un trīsdesmit trīs *euro*centi) par aizstāvja veikto darbu kriminālprocesā, un tie iemaksājami: Tiesu administrācija, reģistrācijas numurs 90001672316, konts LV05TREL819045814800B, SWIFT TRELLV22, nosakot 30 dienu termiņu tā labprātīgai izpildei pēc sprieduma spēkā stāšanās, iesniedzot tiesai maksājuma apliecinošu dokumentu.

Lietiskos pierādījumus – gāzes ieroci ar munīciju (5 patronām) un ieroča kasti – pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā iznīcināt.

CD diskā esošos ierakstus, kas glabājas krimināllietas materiālos, kā elektroniskus dokumentus turpināt glabāt pie tiem.

Spriedumu var pārsūdzēt vai noprotestēt 10 (desmit) dienu laikā Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģijā, iesniedzot apelācijas sūdzību vai protestu Rīgas rajona tiesā.

Pilns nolēmums pieejams 2024.gada 31.oktobrī.

Tiesnese Ingrīda Bite